

ОБЩИНА ПАВЕЛ БАНЯ

НАРЕДБА **ЗА ОПРЕДЕЛЯНЕ РАЗМЕРА** **НА МЕСТНИТЕ ДАНЪЦИ**

Павел баня, 2020 г.

ГЛАВА ПЪРВА **Общи положения**

Чл.1. С тази наредба се уреждат отношенията, свързани с определяне размерите на местните данъци на територията на община Павел баня .

Чл.2. В общинските бюджети постъпват следните местни данъци:

1. Данък върху недвижимите имоти;
2. Данък върху наследствата;
3. Данък върху даренията;
4. Данък при възмездно придобиване на имущества;
5. Данък върху превозните средства;
6. Патентен данък.
7. Туристически данък
8. Други местни данъци определени със закон

Чл.3. (1) Размерите на местните данъци по чл.2 се определят с тази наредба при условията, по реда и в границите, определени в Закона за местните данъци и такси;

(2) Когато до края на предходната година общинския съвет не е определил размера на местните данъци за текущата година, местните данъци се събират на базата на действащия размер към 31 декември на предходната година;

(3) Не се допускат изменения в приетите от общинския съвет размер и начин на определяне на местните данъци в течение на годината.

Чл.4. Местните данъци се заплащат в брой в касите на общинската администрация или безкасово по съответната сметка.

Чл.5. (1) Установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършват от служителите на общинската администрация, определени със заповед на кмета на общината, по реда на ДОПК. Обжалването на свързаните с тях актове се извършва по същия ред.

(2) Невнесените в срок данъци по тази наредба се събират заедно с лихвите по Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания по реда на Данъчно-осигурителен процесуален кодекс.

Чл.6. Общинският съвет определя условията и реда за информиране и обсъждане с гражданите и бизнеса на предложения за определяне размерите на местните данъци.

ГЛАВА ВТОРА **Местни данъци**

Раздел I

Данък върху недвижимите имоти

Чл.7. (1) С данък върху недвижимите имоти се облагат разположените на територията на страната сгради и самостоятелни обекти в сгради, както и поземлените имоти разположени в строителните граници на населените места и селищните образувания, и поземлените имоти извън тях, които според подробен устройствен план имат предназначението по чл. 8, т. 1 от Закона за устройство на територията и след промяна на предназначението на земята, когато това се изисква по реда на специален закон.

(2) Не се облагат с данък поземлените имоти, заети от улици, пътища от републиканската и общинската пътни мрежи и железопътната мрежа, до ограничителните строителни линии. Не се облагат с данък и поземлените имоти, заети от водни обекти, държавна и общинска собственост.

(3) Не се облагат с данък земеделските земи и горите, с изключение на застроените земи - за действително застроената площ и прилежащия ѝ терен.

(4) Не се облагат с данък недвижимите имоти с данъчна оценка до 1680 лв. включително.

Чл.8. (1) Данъчно задължени лица са собствениците на облагаеми с данък недвижими имоти.

(2) Собственикът на сграда, построена върху държавен или общински поземлен имот, е

данъчно задължен и за този имот или съответната част от него.

(3) При учредено вещно право на ползване данъчно задължен е ползвателят.

(4) При концесия данъчно задължен е концесионерът.

(5) За имот-държавна или общинска собственост, данъчно задължено е лицето, на което имотът е предоставен за управление .

Чл.9 (1) Когато върху облагаем недвижим имот правото на собственост или ограниченото вещно право на ползване е притежание на няколко лица, те дължат данък съответно на частите си.

(2) Всеки от съсобствениците на имота, съответно от съпритежателите на ограниченото вещно право на ползване, може да плати данъка за целия имот за сметка на останалите.

Чл.10. (1) Данъкът върху недвижимите имоти се заплаща:

1. в брой в касите на общината, находящи се в гр. Павел баня , отдел „Местни данъци и такси”

2. по банков път - по банковата сметка на общината;

Чл.11. (1) Данъкът върху недвижимите имоти се плаща на две равни вноски в следните срокове: до 30 юни и до 31 октомври на годината, за която е дължим.

(2) На предплатилите до 30 април се прави отстъпка от 5 на сто.

Чл.12. Данъкът се заплаща независимо дали недвижимите имоти се използват или не.

Чл.13. От заплащане на данък се освобождават лицата за имотите, определени в чл.24 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.14. Данъкът върху недвижимите имоти постъпва в приход на бюджета на общината, на територията, на която се намира имотът.

Чл.15. (изм. Решение №285, Протокол №16/26.11.2020г. изм. Решение № 503, Протокол №28/23.12.2021 г.) Размерът на данъка върху недвижимите имоти се определя в размер на 2 на хиляда върху данъчната оценка на недвижимия имот.

Чл.16. Данъчната оценка на недвижимите имоти на гражданите се определя по норми съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси, в зависимост от вида на имота, местонахождението, площта, конструкцията и овехтяването и се съобщава на данъчно задължените лица.

Чл.17. (1) Данъчната оценка на недвижимите имоти на предприятията е по-високата между отчетната им стойност и данъчната оценка, съгласно Приложение № 2, а за жилищните имоти на предприятията - данъчната им оценка съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси.

(2) Данъчната оценка на недвижимите имоти, върху които е учредено право на ползване на предприятие, е отчетната им стойност по баланса на собственика или данъчната оценка съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси, а за жилищните имоти - данъчната оценка съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси.

(3) Данъчната оценка на имотите по чл.11, ал.2 от Закона за местните данъци и такси, върху които са построени сгради на предприятия се определя съгласно нормите по приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси.

(4) При липса на счетоводни данни данъчната оценка се определя от служител на общинската администрация за сметка на данъчно задълженото лице. В тези случаи служителят на общинската администрация може да ползва и вещи лица.

Чл.18. (1) Данъкът се определя върху данъчната оценка на недвижимите имоти по чл.10, ал.1 от Закона за местните данъци и такси към 1 януари на годината, за която се дължи.

(2) При промяна на данъчната оценка на имота през годината данъкът се определя върху новата оценка от месеца, следващ месеца на промяната. В случаите на промяна от общинския съвет на границите на зоните в населените места и категориите на вилните зони или на населените места, данъкът се определя върху новата данъчна оценка от 1 януари на следващата година.

(3) За новопостроените сгради или части от сгради се дължи данък от началото на месеца, следващ месеца, през който са завършени. Завършването на сграда или на част от нея се установява с удостоверение за въвеждане в експлоатация или разрешение за ползване, издадени по реда на Закона за устройство на територията, както и с удостоверение по чл.54а ал.3 от Закона за кадастъра и имотния регистър. Органите , издаващи посочените документи, представят

служебно по един екземпляр от тях на данъчната служба в общината в едноседмичен срок от издаването им.

(4) Данъкът за новопостроени сгради или части от сгради се дължи и в случаите, когато в двегодишен срок от завършване на сградата в груб строеж, съответно-в едногодишен срок от съставянето на констативен акт по чл.176 ал.1 от Закона за устройство на територията, сградата не е въведена в експлоатация или не е издадено разрешение за ползване.

(5) Лицето,упражняващо строителен надзор, или техническият ръководител-за строежи от пета категория, представя екземпляр от съставения констативен протокол по чл.176 ал.1 от Закона за устройство на територията на данъчната служба на общината в едноседмичен срок от съставянето му.

(6) Завършването на сградата в груб строеж се установява по реда на чл.181 ал.2 от Закона за устройство на територията. Обстоятелствата по ал.4 се установяват с констативен акт, съставен от служител на общината, който се съобщава на данъчно задълженото лице, което има право да оспори констатациите в него в срок от 7 дни от уведомяването.

(7) За новопостроените сгради и постройки, които не подлежат на въвеждане в експлоатация по реда на Закона за устройство на територията, собственикът уведомява писмено общината в двумесечен срок, като подава данъчна декларация за облагане с годишен данък върху недвижимите имоти. За новопостроените сгради, подлежащи на въвеждане в експлоатация по реда на Закона за устройство на територията, необходимите данни за определяне на данъка им се предоставят на общината от възложителя на строежа в двумесечен срок след завършването му в груб строеж, по образец определен от министъра на финансите.

Чл.19. (1) За имот, който е основно жилище, данъкът се дължи с 50 на сто намаление.

(2) За имот, който е основно жилище на лице с намалена работоспособност от 50 до 100 на сто, данъкът се дължи със 75 на сто намаление.

(3) В случай, че е установено деклариране на повече от едно основно жилище, облекченията по т. 1 не се прилагат и данъкът, определен по чл. 15 се дължи в пълен размер за всяко от жилищата и за периода, в който едновременно са декларирани като основни жилища

Чл.20. (1) Данъчни декларации се подават само в случаите и в срока, определени в чл. 14 от Закона за местните данъци и такси.

(2) За новопостроен или придобит по друг начин имот или ограниченото вещно право на ползване в срока по чл.14 ал.1 от Закона за местните данъци и такси предприятията подават информация за отчетната стойност и други обстоятелства, имащи значение за определянето на данъка.

(3) При промяна на някое обстоятелство, което има значение за определяне на данъка, данъчно задължените лица уведомяват общината по реда и в срока по чл.14, ал. 1 от ЗМДТ.

(4) Подадената декларация от един съсобственик, съответно ползвател, ползва останалите съсобственици или ползватели.

Чл.21. Лицата предявяват правото си на освобождаване от данък или за ползване на данъчно облекчение чрез данъчна декларация, която подават в срока по чл. 14, ал. 1 от закона, считано от настъпване на основанието.

Раздел II

Данък върху наследствата

Чл.22. (1) С данък върху наследствата се облагат наследените по закон или по завещание имущества в страната или в чужбина на български граждани, както и имущества в страната на чуждите граждани.

(2) Имуществата на лица без гражданство се облагат като имущества на български граждани, ако постоянното им местопребиваване е на територията на страната.

Чл.23. (1) Наследственото имущество включва притежаваните от наследодателя движими и недвижими вещи и права върху такива вещи, както и другите му имуществени права, вземания и задължения към момента на откриване на наследството, освен ако със закон е предвидено друго.

(2) Като наследствено се облага и имуществото, което се получава в случай на смърт на наследодателя непосредствено от трето лице въз основа на сключен от наследодателя договор

3) Алинея 2 не се прилага, ако договорът е сключен в изпълнение на задължение по закон.

Чл.24. (1) Данъкът върху наследството се заплаща от наследниците по закон или по

завещание, както и от заветниците.

(2) Данък върху наследството не се заплаща от преживелия съпруг и от наследниците по права линия без ограничения.

Чл.25. (1) При откриване на наследство данъчно задължените лица по чл.24 или техните законни представители са длъжни в срок от 6 месеца да подадат декларация по чл.32 от Закона за местните данъци и такси в общината по последното местожителство на наследодателя, а ако последният е имал местожителство в чужбина - по местонахождението на по-голямата част от имуществото му в страната.

Чл.26. Наследственото имущество, с изключение на освободеното от данък, се оценява съгласно чл.33 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.27. (1) Облагаемата наследствена маса се разделя на наследствени дялове, като за всеки наследник се определя дял по реда на Закона за наследството .

(2) Наследствените дялове се увеличават, съответно намаляват, със стойността на заветите, оценени по реда на чл.33 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.28. Данъкът се определя поотделно за всеки наследник или заветник, както следва:

1. за братя и сестри и техните деца - 0,7 на сто за наследствен дял над 250 000 лв.;
2. за лица, извън посочените в т. 1 - 5 на сто за наследствен дял над 250 000 лв.

Чл.29. Освобождават се от данък върху наследство имущества определени в чл.38 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.30. Данъкът се определя и се съобщава на всеки наследник или заветник поотделно по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Чл.31. (1) Данъкът се плаща в 2-месечен срок от връчване на съобщението.

(2) Когато се наследява предприятие на едноличен търговец, участие в събирателно дружество, дялове и акции, представляващи повече от 50 на сто от капитала на търговските дружества, дължимият данък може да бъде заплатен в срок до 1 година от откриване на наследството заедно със законната лихва, която започва да се начислява след изтичане на 2-месечния срок по ал. 1.

Раздел III

Данък при придобиване на имущества по дарение и по възмезден начин

Чл.32. (1) Обект на облагане с данък са имуществата, придобити по дарение, както и недвижимите имоти, ограничените вещни права върху тях и моторните превозни средства, придобити по възмезден начин.

(2) Подлежат на облагане с данък в размер на данък дарение и безвъзмездно придобитите по друг начин имущества, както и погасените чрез опрощаване задължения.

(3) Данък при безвъзмездно придобиване на имущество се дължи и при придобиване на недвижими имоти и ограничени вещни права върху тях по давност.

(4) Алинея 1 не се прилага за моторни превозни средства, придобити преди първоначалната им регистрация за движение в страната.

(5) Алинея 2 не се прилага, ако прехвърлянето е в изпълнение на задължение по закон или въз основа на акт на Министерския съвет за безвъзмездно предоставяне на имущества на инвеститори по приоритетни инвестиционни проекти.

(6) Не се облагат с данък имуществата, придобити по дарение между роднини по права линия и между съпрузи.

Чл.33. Данъкът се заплаща от лицата по чл.45 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.34. Основа за определяне на данъка е оценката на имуществото в левове към момента на прехвърлянето, а при придобиване по давност - към момента на издаване на акта, удостоверяващ правото на собственост, който подлежи на вписване.

Чл.35. (1) При дарение на имущество, както и при безвъзмездното придобиване на имущество в случаите по чл.44, ал.2 и ал.3 и съгласно разпоредбата на чл. 47, ал. 1 и ал. 2 от Закона за местните данъци и такси, данъкът се начислява върху оценката на прехвърляното имущество в размер на:

- а) 0,4 на сто - при дарение между братя и сестри и техните деца;

б) 3,3 на сто - при дарение между лица извън посочените в буква "а".

(2) (изм. Решение №285, Протокол №16/26.11.2020 г.) При възмездно придобиване на имущество данъкът е в размер 3 на сто върху оценката на прехвърляното имущество, а при замяна - върху оценката на имуществото с по-висока стойност.

(3) При делба на имущество, когато притежаваният преди делбата дял се уголемява, данъкът се начислява върху превишението.

Чл.36. Освобождават се от данък придобитите имущества по чл.48 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.37. (1) Данъкът се заплаща в общината по местонахождението на недвижимия имот, а в останалите случаи - по постоянния адрес, съответно по седалището на данъчно задълженото лице. Лицата, които нямат постоянен адрес, заплащат данъка по настоящия си адрес.

(2) Данъкът се заплаща при прехвърлянето на недвижимия имот, ограничените вещни права върху недвижим имот и моторните превозни средства, а в случаите на придобиване на недвижими имоти и ограничени вещни права по давност-към момента на издаване на акта, удостоверяващ правото на собственост, който подлежи на вписване.

(3) При безвъзмездно придобиване на имущество, без случаите по ал. 2, лицата, получили имущество, подават декларация за облагането му с данък и заплащат данъка в двумесечен срок от получаването му.

Раздел IV

Данък върху превозните средства

Чл.38. С данък върху превозните средства се облагат:

1. превозните средства, регистрирани за движение по пътната мрежа в Република България;

2. корабите, вписани в регистрите на българските пристанища;

3. въздухоплавателните средства, вписани в държавния регистър на Република България за гражданските въздухоплавателни средства.

Чл.39. Данъкът се заплаща от собствениците на превозните средства.

Чл.40. (1) Размерът на данъка се определя от служител на общинската администрация въз основа на данни от регистъра на пътните превозни средства, поддържан от Министерството на вътрешните работи, и се съобщава на данъчно задълженото лице.

(2) Данните по ал. 1 се предоставят от Министерството на финансите на общините:

1. ежедневно - чрез изградена и функционираща автоматизирана връзка между Министерството на финансите и софтуерния продукт за администриране на местните данъци и такси на съответната община за обмен на данните от регистъра на пътните превозни средства, поддържан от Министерството на вътрешните работи, или

2. ежемесечно - на електронен носител.

(3) Алинея 1 не се прилага, когато:

1. пътното превозно средство е придобито по наследство;

2. пътното превозно средство е собственост на повече от едно лице;

3. собственикът/собствениците на пътното превозно средство няма/нямат постоянен адрес, съответно седалище на територията на страната;

4. са налице основания за предявяване право на освобождаване от данък;

5. са налице основания за ползване на данъчни облекчения по чл. 59, ал. 4.

(4) Собствениците на превозни средства, с изключение на случаите по ал. 1, декларират пред общината по постоянния им адрес, съответно седалище, притежаваните от тях превозни средства в двумесечен срок от придобиването им. За превозните средства, които не са регистрирани за движение в страната, двумесечният срок започва да тече от датата на регистрацията им за движение. При придобиване на превозно средство по наследство декларацията се подава в срока по чл. 32, като в случай че същата не е подадена в посочения срок, служител на общинската администрация образува служебно партида за превозното средство въз основа на

данните, налични в общината и в регистъра на населението.

(5) Когато собствениците на превозни средства нямат постоянен адрес, съответно седалище на територията на страната, декларации се подават пред общината по регистрация на превозното средство.

(6) Собствениците на превозни средства предявяват правото си на освобождаване от данък или за ползване на данъчно облекчение с данъчната декларация по ал. 4 или с подаване на нова данъчна декларация.

(7) Служителят на общинската администрация може да изисква документи, удостоверяващи факти и обстоятелства, имащи значение за данъчното облагане.

(8) Подадената декларация от един от съсобствениците ползва останалите съсобственици.

(9) Когато липсват данни за годината на производство на пътното превозно средство, за такава се приема годината на първата му регистрация.

(10) Когато няма налична информация в общината за платения данък по чл. 44, собственикът представя документ за платения данък при придобиването на декларираното превозно средство, а в случаите по чл. 168 от Закона за данък върху добавената стойност - документ, удостоверяващ внасянето на данъка върху добавената стойност.

(11) Когато в свидетелството за регистрация на превозните средства по чл. 55, ал. 7 липсват данни за допустимата максимална маса на състава от превозни средства, в декларацията по ал. 4 се посочва допустимата максимална маса на състава от превозни средства, определена от производителя.

(12) При установяване на допълнителни обстоятелства, които са от значение за определяне размера на данъка, дължимият данък се определя от служител на общинската администрация и се съобщава на лицето.

Чл.41. (1) За леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т годишният данък се състои от два компонента - имуществен и екологичен, и се определя по следната формула: $ГДПС = ИмК \times ЕК$, където:

ГДПС е годишният размер на данъка върху превозните средства за леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т;

1. **ИмК** е имуществен компонент, който се определя както следва: имущественият компонент се определя от стойността на данъка в зависимост от мощността на двигателя, коригирана с коефициент в зависимост от годината на производство на автомобила, по следната формула: $ИмК = С_{kw} \times К_{gp}$, където:

$С_{kw}$ е частта от стойността на данъка в зависимост от мощността на двигателя, която се определя от мощността на двигателя и размера на данъка, определен от общинския съвет в следните стойности:

- а) до 55 kw включително - 0,34 лв. за 1 kW;
- б) над 55 kw до 74 kW включително - 0,54 лв. за 1 kW;
- в) над 74 kw до 110 kW включително - 1,10 лв. за 1 kW;
- г) над 110 kw до 150 kW включително - 1,23 лв. за 1 kW;
- д) над 150 kw до 245 kW включително - 1,60 лв. за 1 kW;
- е) над 245 kw- 2,10 лв. за 1 kW;

$К_{gp}$ е коригиращ коефициент за годината на производство на автомобила в следните размери:

Брой на годините от годината на производство, включително годината на производство	Коефициент
Над 20 години	1,1
Над 15 до 20 години включително	1
Над 10 до 15 години включително	1,3
Над 5 до 10 години включително	1,5
До 5 години включително	2,3

2. ЕК е екологичен компонент, който се определя както следва:

Екологична категория	Коефициент
Без екологична категория, с екологични категории "Евро 1" и "Евро 2"	1,10
"Евро 3"	1,00
"Евро 4"	0,80
"Евро 5"	0,60
"Евро 6" и "EEV"	0,40

Данъкът за ремаркета на леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т е в размер, както следва:

1. товарно ремарке - 5,00 лв.
2. къмпинг ремарке - 10,00 лв.

(2) Данъкът за мотопеди е в размер **15 лв.**, а за мотоциклети, както следва:

1. до 125 куб. см включително - 20 лв.
2. над 125 до 250 куб. см включително - 40,00 лв.
3. над 250 до 350 куб. см включително - 56,00 лв.
4. над 350 до 490 куб. см включително - 80,00 лв.
5. над 490 до 750 куб. см включително - 90,00 лв.
6. над 750 куб. см - 120,00 лв.

(3) Данъкът за триколесно превозно средство, определено в чл. 4 от Регламент (ЕС) № 168/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 15 януари 2013 г. относно одобряването и надзора на пазара на дву-, три- и четириколесни превозни средства (ОВ, L 60/52 от 2 март 2013 г.), наричан по-нататък "Регламент (ЕС) № 168/2013" на базата на общото тегло е в размер, както следва:

1. до 400 кг включително - 4,00 лв.
2. над 400 кг - 6,00 лв.

(4) Данъкът за автобуси се определя в зависимост от броя на местата за сядане:

1. до 22 места, вкл. мястото на водача - 100,00 лв.
2. над 22 места, вкл. мястото на водача - 200,00 лв.

(5) Данъкът за товарен автомобил с технически допустима максимална маса над 3,5 т, но не повече от 12 т, е в размер от 20,00 лв. за всеки започнати 750 кг товарносимост.

(6) Данъкът за седлови влекач и влекач за ремарке се определя в зависимост от допустимата максимална маса на състава от превозни средства, от броя на осите и вида на окачването на влекача, посочени в свидетелството за регистрация на влекача, както следва:

Брой оси на седловия влекач/влекача за ремарке	Допустима максимална маса на състава от превозни средства, посочена в свидетелството за регистрация на влекача (в тона):		Данък (в лева)	
	равна или повече от	по-малка от	задвижваща ос/оси с пневматично или с окачване, прието за еквивалентно на пневматичното	други системи за окачване на задвижващата ос/оси
А) с две оси	-	18	9,60лв.	33,60лв.
	18	20	33,60лв.	76,80лв.
	20	22	76,80лв.	176,40лв.

	22	25	228лв	410,40лв
	25	26	410,40лв.	720лв.
	26	28	410,40лв.	720лв.
	28	29	397,20лв.	478,80лв.
	29	31	478,80лв.	786лв.
	31	33	786лв.	1090,80лв.
	33	38	1090,80лв.	1657,20лв.
	38	-	1208,40лв.	1642,80лв.
Б) с три и повече оси	36	38	768лв.	1065,60лв.
	38	40	1065,60лв.	1473,60лв.
	40	-	1473,60лв.	2180,40лв.

(7) Данъкът за специализирани строителни машини (бетоновози, бетон-помпи и други), автокранове и други специални автомобили, без тролейбусите, е в размер от 100,00 лв.

(8) Данъкът за автокранове с товароподемност над 40 тона е в размер от 200,00 лв.

(9) Данъкът за трактори е в размери, както следва:

1. от 11 kW до 18 kW включително - 10,00 лв.
2. над 18 kW до 37 kW включително - 15,00 лв.
3. над 37 kW - 20,00 лв.

(10) Данъкът за други самоходни машини е в размер 50,00 лв.

(11) Данъкът за моторни шейни и четириколесни превозни средства, определени в чл. 4 от Регламент (ЕС) № 168/2013, е в размер от 40,00 лв.

(12) Данъкът за товарни автомобили с допустима максимална маса над 12 т. се определя в зависимост от допустимата максимална маса, броя на осите и вида на окачването, както следва:

Брой оси на моторното превозно средство	Допустима максимална маса		Данък (в лв.)	
	равна или повече от	по-малка от	задвижваща ос/оси с пневматично или с окачване, прието за еквивалентно на пневматичното	други системи за окачване на задвижващата ос/оси
А) с две оси	12	13	36лв.	73,20лв.
	13	14	73,20лв.	201,60лв.
	14	15	201,60лв.	284,40лв.
	15	-	284,40лв.	643,20лв.
Б) с три оси	15	17	73,20лв.	127,20лв.
	17	19	127,20лв.	260,40лв.
	19	21	260,40лв.	338,40лв.
	21	23	338,40лв.	520,80лв.
	23	-	520,80лв.	810лв.
В) с четири оси	23	25	338,40лв.	343,20лв.
	25	27	343,20лв.	535,20лв.
	27	29	535,20лв.	849,60лв.
	29	-	849,60лв.	1260лв.

Чл.42. Данъкът за плавателните средства е в размер, както следва:

1. за корабите, вписани в регистрите на малките кораби в българските пристанища и в регистрите на общините за корабите, плаващи по вътрешните води без контакт с Черно море и с река Дунав, без яхтите и скутерите - в размер 1,50 лв. за всеки започнат бруто тон;

2. за корабите, без яхтите, скутерите, влекачите и тласкачите, вписани в регистъра на големите кораби в българските пристанища - в размер **1,50 лв** за всеки започнат бруто тон до 40 бруто тона включително и в размер **0,15 лв** за всеки започнат бруто тон над 40 бруто тона;

3. за един джет - в размер **150,00 лв.**

4. за ветроходни и моторни яхти - в размер **30,00 лв.** за всеки започнат бруто тон;

5. за скутери - в размер **4,05лв.**

6. за влекачи и тласкачи - в размер **0,21 лв.** за киловат;

7. за речни несамоходни плавателни съдове - в размер **0,75 лв.** за тон максимална товароносимост.

Чл.43. Данъкът за гражданските въздухоплавателни средства е в размер, както следва:

1. за самолети в експлоатация с валиден сертификат за летателна годност и за вертолети - **30лв.** за всеки започнат тон максимално излетно тегло;

2. за параплан - **18,00 лв.**

3. за делтаплан - **18,00 лв.**

4. за мотоделтаплан - **30,00лв.**

5. за свободен балон - **45,00лв.**

6. за планер - **45,00лв.**

Чл.44. (1) Освобождават се от данък превозните средства:

1. държавните и общинските органи и организации на бюджетна издръжка, които са със специален режим на движение, линейки и пожарни на други лица, както и на Държавна агенция "Технически операции" за изпълнение на дейностите, определени със закон;

2. дипломатическите представителства и консулства при условията на взаимност;

3. Българският Червен кръст, когато се използват за целите на организацията;
4. лекият автомобил - собственост на лице с намалена работоспособност от 50 до 100 на сто, с обем на двигателя до 2000 куб.см и с мощност до 117,64 kW.

(2) Освобождават се от данък електрическите автомобили, мотоциклети и мотопеди, както и електрическите превозни средства категории L5e, L6e и L7e, определени в чл. 4 от Регламент (ЕС) № 168/2013.

(3) При прехвърляне на собствеността на превозното средство новият собственик не заплаща данъка, ако предишният собственик го е платил за времето до края на календарната година.

(4) За превозните средства, на които е прекратена регистрацията, данък не се дължи от месеца, следващ месеца на прекратяване на регистрацията за движение. В случаите на обявено за издирване превозно средство регистрацията се прекратява след подадено писмено заявление от собственика в съответното звено "Пътна полиция" по месторегистрация на превозното средство. За излезлите от употреба моторни превозни средства, за които в нормативен акт е предвидено задължение за предаване за разкомплектоване, данък не се дължи след прекратяване на регистрацията им за движение и представяне на удостоверение за предаване за разкомплектоване.

(5) Алинея 4 не се прилага и данъкът се дължи за превозни средства, чиято регистрация е служебно прекратена по реда на чл. 143, ал. 10 от Закона за движението по пътищата, и за превозните средства със служебно прекратена регистрация поради това, че са с табели с регистрационен номер, които не отговарят на изискванията на българските държавни стандарти - БДС 15980 и БДС ISO 7591.

Чл.45. (1) За мотопеди и мотоциклети с мощност на двигателя до 74 kW включително, и съответстващи на екологична категория "Евро 4" данъкът се заплаща с 20 на сто намаление, а за съответстващите на екологични категории, по-високи от "Евро 4" - с 60 на сто намаление от определения по чл. 41, ал. 3 данък.

(2) За автобусите, товарните автомобили, с технически допустима максимална маса над 3,5 т, влекачите за ремарке и седловите влекачи с двигатели, съответстващи на екологична категория "Евро 4", данъкът се заплаща с 20 на сто намаление, а за съответстващите на "Евро 5", "Евро 6" и "EEV" - с 50 на сто намаление от определения по чл. 41, ал. 5, 6,7и 13 данък.

(3) За автобуси, извършващи обществен превоз на пътници по редовни автобусни линии в градовете и в слабо населените планински и гранични райони, които се субсидират от общините, данъкът се заплаща в размер 10 на сто от размера, определен по реда на чл. 41, ал. 5, при условие че не се използват за други цели.

(4) Когато в регистъра по чл. 54, ал. 1 няма данни за екологичната категория на моторното превозно средство, се приема, че превозното средство е без екологична категория.

Чл. 46. (1) Данъкът се заплаща на две равни вноски в следните срокове: до 30 юни и до 31 октомври на годината, за която е дължим. На предплатилите за цялата година до 30 април се прави отстъпка от 5 на сто.

(2) За превозните средства, придобити или регистрирани за движение през текущата година, данъкът се плаща в двумесечен срок от датата на придобиването им, съответно на регистрацията им за движение, в размер 1/12 част от годишния данък за всеки месец до края на годината, включително месеца на придобиването, съответно на регистрацията им за движение.

Чл.47. Данъкът се внася в приход на бюджета на общината по постоянния адрес, съответно седалището на собственика, а в случаите по чл. 54, ал. 5 от Закона за местните данъци и такси- в приход на общината по регистрация на превозното средство.

Раздел V

Патентен данък

Чл.48. (1) Физическо лице, включително едноличен търговец, което извършва дейности, посочени в приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси (патентни дейности) се облага с годишен патентен данък за доходите от тези дейности, при условие че:

1. оборотът на лицето за предходната година не превишава 50 000 лв., и
2. лицето не е регистрирано по Закона за данък върху добавената стойност, с изключение

на регистрация за вътреобщностно придобиване по чл.99 и чл.100, ал.2 от същия закон.

(2) За извършваната патентна дейност лицата по ал.1 не се облагат по реда на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(3) Лицата по ал.1 прилагат разпоредбите за данъците, удържани при източника, и за облагане на разходите по чл.204, т.2 на Закона за корпоративното подоходно облагане.

Чл.49. (1) Когато в рамките на 12 последователни месеца едно физическо лице е прекратило патентна дейност и/или е образувало ново предприятие, което извършва патентна дейност, и сумарният оборот на двете предприятия е повече от 50 000 лв. за 12 последователни месеца, за новообразуваното предприятие не се прилага чл.48. В този случай за текущата данъчна година новообразуваното предприятие се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(2) Когато в рамките на текущата данъчна година оборотът на лицето превиши 50 000 лв. или лицето се регистрира по Закона за данък върху добавената стойност, лицето се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(3) В случаите по ал.1 и 2 патентният данък за текущата година е дължим до края на тримесечието, предхождащо тримесечието, през което са възникнали обстоятелствата по ал.1 и 2.

(4) В случаите по ал.1 и 2 дължимият, съответно внесеният, данък се приспада от годишното данъчно задължение по реда на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(5) По искане на лицето общината издава удостоверение за дължимия размер на патентния данък, за което не се заплаща такса.

(6) Когато в рамките на текущата данъчна година лицето се дерегистрира по Закона за данък върху добавената стойност, то се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица за цялата данъчна година.

Чл.50. За целите на патентния данък могат да се определят зони съгласно Приложение № 1 от тази Наредба.

Чл.51. (1) Патентният данък се дължи за всяка от упражняваните дейности поотделно съгласно приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси.

(2) 1. Лицата, които осъществяват патентна дейност в повече от един обект, дължат данък за всеки обект поотделно.

2. Лицата, които осъществяват в един обект едновременно патентни дейности по т.3 и 31 от приложение №4, дължат данък само за дейността по т.3 от приложение № 4

(3) Когато патентната дейност започва или се прекратява през течение на годината, с изключение на дейностите, посочени в т.1 и 2 на приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси, данъкът се определя пропорционално на броя на тримесечията на извършване на дейността, включително тримесечието на започване или прекратяване на дейността.

(4) Когато в рамките на една патентна дейност, с изключение на дейностите, посочени в т.1 и 2 на приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси, през течение на годината се промени обстоятелство във връзка с определяне размера на данъка, размерът на данъка до края на годината, включително за тримесечието на промяната, се определя на базата на размера на данъка, определен съобразно промените в обстоятелствата.

(5) Когато в рамките на една патентна дейност от посочените в т.1 и 2 на приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси през течение на годината се промени обстоятелство, което води до определяне на патентния данък в по-висок размер, за данъчната година се дължи по-високият размер на данъка, определен съобразно промените в обстоятелствата.

(6) Доходите от дейности, които не са посочени в приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси, се облагат по общия ред на закона за данъците върху доходите на физическите лица.

Чл.52. (1) Данъчно задължените лица, които подлежат на облагане с патентен данък, могат да ползват данъчни облекчения в следната поредност:

1. физическите лица, включително едноличните търговци, с 50 и с над 50 на сто намалена работоспособност, определена с влязло в сила решение на компетентен орган, ползват

намаление на патентния данък в размер 50 на сто, ако извършват дейността лично и не наемат работници за тази дейност през цялата данъчна година;

2. физическите лица, включително едноличните търговци, които извършват с личен труд през цялата данъчна година два или три вида патентна дейност от посочените в т. 1 - 36 на приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси, заплащат само за тази дейност, за която определения данък е с най-висок размер; за извършване на повече от три дейности облекчения не се прилагат;
3. физическите лица, включително едноличните търговци, които са пенсионери и извършват патентна дейност, посочена в т. 5, 6, 8 - 15, 18 - 20, 25, 27 - 29 и 31 на приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси, заплащат 50 на сто от определения патентен данък за съответната дейност, ако извършват дейността лично и не наемат работници през цялата данъчна година;
4. лицата, които използват работно място за обучение на чираци по смисъла на Закона за занаятите и извършват патентна дейност от посочените в т. 10 на приложение № 4, заплащат 50 на сто от определения патентен данък за съответното работно място; намалението се ползва, при условие, че към декларацията по чл. 61н от Закона за местните данъци и такси е приложено копие от удостоверение за вписване в регистъра на чираците, издадено от съответната регионална занаятчийска камара.

(2) Независимо от чл.51, ал. 4 данъчното облекчение по ал.1, т.1 се ползва за цялата данъчна година, през която настъпва неработоспособността или изтича срокът на валидност на решението.

Чл.53. (1) Лицата, които подлежат на облагане с патентен данък, подават данъчна декларация по образец, в която декларират обстоятелствата, свързани с определянето на данъка, до 31 януари на текущата година. В случаите на започване на дейността след тази дата данъчната декларация се подава непосредствено преди започването на дейността.

(2) Лицата, които до 31 януари на текущата година са подали данъчната декларация по ал.1 и в същия срок заплатят пълния размер на патентния данък, определен съгласно декларираните обстоятелства, ползват отстъпка 5 на сто.

(3) Лицата декларират с декларация по ал.1 и всички промени в обстоятелствата, свързани с определянето на данъка, в 7-дневен срок от настъпването на съответното обстоятелство.

(4) Лицата подават данъчна декларация по ал.1 и за възникването на обстоятелствата по чл.49, ал.1 и 2 през съответния период. Данъчната декларация се подава в срок до края на месеца, следващ месеца, през който са възникнали обстоятелствата по чл.49, ал.1 и 2.

Чл.54. (1) Данъчните декларации по чл.53 се подават в общината, на територията на която се намира обектът, в който се извършва патентна дейност, а когато патентната дейност не се извършва в обект или не се извършва от постоянно място - в общината, където е постоянният адрес на физическото лице, включително на едноличния търговец.

(2) Когато данъчната декларация на чуждестранно физическо лице се подава чрез пълномощник с постоянен адрес в страната, подаването се извършва в общината, където е постоянният адрес на пълномощника.

Чл.55. (1) Патентният данък се внася на четири равни вноски, както следва:

1. за първото тримесечие - до 31 януари;
2. за второто тримесечие - до 30 април;
3. за третото тримесечие - до 31 юли;
4. за четвъртото тримесечие - до 31 октомври.

(2) Когато възникне задължение за внасяне на патентния данък през годината, дължимата част от данъка за текущото тримесечие се внася в 7-дневен срок от датата на подаване на декларацията по чл.53, а когато декларация не е подадена - в 7-дневен срок от изтичане на срока за подаване на декларацията.

(3) Патентният данък се внася в приход на общината, на територията на която се намира обектът, в който се извършва патентна дейност, а когато патентната дейност не се извършва в обект или не се извършва от постоянно място - в приход на общината, където е постоянният адрес на физическото лице, включително на едноличния търговец. В случаите по чл.54, ал.2 данъкът се внася в приход на общината по постоянния адрес на пълномощника, съответно в Столична община.

Чл.56. (изм. и допълнен с Решение №285, протокол №16/26.11.2020 г.) Лицата по чл.48, ал.1 заплащат патентен данък в размерите посочени в Приложение № 2.

Раздел VI

Туристически данък

Чл.57. (1) С туристически данък се облагат нощувките.

(2) Данъчно задължени лица са лицата, предлагащи нощувки.

(3) Лицата по ал. 2 внасят данъка в приход на бюджета на общината по местонахождение на местата за настаняване по смисъла на Закона за туризма.

Чл.58. Данъкът задължително се посочва отделно в документа, издаден от данъчно задълженото лице към лицето, ползващо нощувка.

Чл.59. Лицата по ал. 2 подават декларация по образец до 30 януари на всяка година за облагане с туристически данък за предходната календарна година.

Чл.60. (изм. и допълнен с Решение №285, протокол №16/26.11.2020 г.) Лицата по чл.57, ал.2 заплащат туристически данък в размерите посочени в Приложение № 3

Чл.61. (1) Размерът на дължимия данък за календарния месец се определя от служител на общинската администрация въз основа на данни от Единната система за туристическа информация, поддържана от Министерството на туризма, като броят на предоставените нощувки за месеца се умножи по размера на данъка по ал. 1.

(2) Дължимият данък по ал. 2 се внася от данъчно задължените лица до 15-о число на месеца, следващ месеца, през който са предоставени нощувките.

Чл.62. Приходите от туристическия данък се разходват за мероприятия по чл. 11, ал. 2 от Закона за туризма.

/допълнен с Решение №209 отразен в Протокол №12 от 01.07.2020год./

Раздел VII

Данък върху таксиметров превоз на пътници

Чл. 63 (1) Данъчно задължените лица, посочени в този раздел, се облагат с данък върху таксиметров превоз на пътници за извършваната от тях или от тяхно име дейност по таксиметров превоз на пътници.

(2) За всички останали дейности данъчно задължените лица се облагат по реда на Закона за корпоративното подоходно облагане, съответно Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(3) Данъчно задължени лица по този раздел са превозвачите, притежаващи удостоверение за регистрация, издадено от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация", и разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници, издадено от кмета на съответната община по Закона за автомобилните превози.

Чл. 64 (1) Определя с наредбата по чл. 1 ал. 2 годишния размер на данъка върху таксиметров превоз на пътници за съответната година е в размер на 300 лв.в срок до 31 октомври на предходната година.

(2) Данъкът върху таксиметров превоз на пътници по ал. 1 се дължи от данъчно задължените лица за всеки отделен автомобил, за който е издадено разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници.

Чл. 65 (1) Преди получаване на издаденото разрешение по чл. 24а. ал. 1 от Закона за автомобилните превози данъчно задължените лица подават данъчна декларация по образец за дължимия данък в общината, за територията на която е издадено разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници.

(2) В декларацията по ал. 1 лицата посочват обстоятелствата, свързани с определянето на данъка.

(3) Данъчно задължените лица подават данъчна декларация за всички промени в обстоятелствата, които имат значение за определянето на данъка, в 7-дневен срок от настъпването на съответното обстоятелство.

(4) При прехвърляне на предприятието на едноличен търговец данъчна декларация се подава и от прехвърлителя, и от приобретателя в 7-дневен срок от датата на вписване на прехвърлянето в

търговския регистър в съответната община.

Чл. 66 (1) Когато разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници е издадено през течение на годината, дължимият данък за текущата година се определя по следната формула:

$$\text{ДДТГ} = \frac{\text{ГДТПП} \times \text{БМ}}{12}$$

ДДТГ е дължимият данък върху таксиметров превоз на пътници за текущата година;

ГДТПП е размерът на годишния данък върху таксиметров превоз на пътници по чл. 61ф3МДТ
БМ е броят на календарните месеци от текущата година, съответстващи на срока, за който е издадено разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници.

(2) Когато действието на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници бъде прекратено през течение на годината, от платения данък се възстановява недължимо внесената част, определена по следната формула:

$$\text{НВДТПП} = \frac{\text{ПДТПП} \times \text{ОМ}}{\text{БМ}}$$

НВДТПП е недължимо внесената част от данъка върху таксиметров превоз на пътници за текущата година;

ПДТПП - платеният данък върху таксиметров превоз на пътници за срока, за който е издадено разрешението;

БМ - броят на календарните месеци, за които е издадено разрешението и е платен данъкът върху таксиметров превоз на пътници;

ОМ - оставащият брой на календарните месеци от срока на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници, следващи месеца на прекратяване на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници.

Чл. 67 Данъкът по този раздел се внася преди получаване на издаденото разрешение по чл. 24а, ал. 1 от Закона за автомобилните превози.

Чл. 68 Възстановяване на надвнесен данък се извършва по писмено искане на данъчно задължено лице по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Преходни и заключителни разпоредби

§ 1. Размерът на местните данъци се определя от общинския съвет до края на предходната година. В случай че в този срок не е определен размер за местните данъци, те се събират на базата на действащия размер към 31 декември на предходната година.

§ 2. Изпълнението и контрола по изпълнението на тази наредба се осъществява от кмета на общината и/или определени от него лица.

§ 3. Тази наредба се издава на основание чл.1, ал.2 от Закона за местните данъци и такси.

§ 4. С приемането на Наредбата се отменя изцяло Наредба за определяне на местните данъци, приета с Решение № 23, Протокол № 5 от 14.02.2008г., изменена с Решение № 223 от Протокол № 19/29.01.2009г., Решение № 363 от Протокол № 30/09.12.2009г., Решение № 389 от Протокол № 33/29.01.2010г.; изменена и допълнена с Решение №582 от Протокол № 46/27.01.2011г.; Решение № 278 от Протокол №19/29.11.2012г., Решение № 414 от Протокол №26/29.04.2013г.; Решение № 565, Протокол №36/20.12.2013г., Решение №76 от Протокол №4/23.12.2015г./, Решение №797 от Протокол №42/31.01.2019 г.

§ 5. Наредбата е приета с Решение № 147 от Протокол № 9/ 30.04.2020 на Общински съвет – Павел баня, допълнена с Решение № 209 от протокол № 12/01.07.2020 год.

§ 6. Наредбата е изменена и допълнена с решение №285 от Протокол №16/26.11.2020 г.

§ 7. Наредбата е изменена и допълнена с решение №503 от Протокол №28/23.12.2021 г.

МИЛЕНА ПАУНОВА

Председател на Общински съвет – Павел баня

Приложение № 1 към чл.50

Зона	Населени места/улици
I-ва	Гр. Павел баня - района между, включително и - ул. Столетов до пресичането и с ул. Асен Златаров до пресичането и с ул. Чудомир, до пресичането и с ул. Освобождение, както и района на кв. 27а
II-ра	Останалата територия на населените места в община Павел баня

Приложение № 2 към чл. 56 (изм. Решение №285, протокол №16/26.11.2020 г.)

Видове патентни дейности и годишни размери на данъка

Патентни дейности	
1. Места за настаняване с не според местонахождението	I зона – 30 лв./ стая II зона – 25 лв./ стая

Заведения за хранене и развлечения - данъкът се определя за място за консумация, включително на открити площи, или за обект, според местонахождението на обекта:

<i>А) Ресторанти</i>		
1-2 звезди	I зона - 2 лв. II зона – 1 лв.	
3 звезди	I зона - 12 лв. II зона – 6 лв.	
<i>Б) Заведения за бързо обслужване</i>		
1-2 звезди	I зона - 2 лв. II зона – 1 лв.	
3 звезди	I зона - 6 лв. II зона – 3 лв.	
<i>В) Питейни заведения, с изключение на посочените в буква “е”:</i>		
1-2 звезди	I зона - 2 лв. II зона – 1 лв.	
3 звезди	I зона - 4 лв. II зона – 2 лв.	

Г) Кафе - сладкарници		
1-2 звезди	I зона - 2 лв. II зона – 1 лв.	
3 звезди	I зона - 6 лв. II зона – 3 лв.	
Д) Барове		
Дневни		
2 звезди	I зона - 6 лв. II зона – 3 лв.	
3 звезди	I зона - 20 лв. II зона – 10 лв.	
Нощни		
2 звезди	I зона - 10 лв. II зона – 5 лв.	
3 звезди	I зона - 40 лв. II зона – 20 лв.	
Е) Бюфети, каравани и павилиони – за обект:		
	I зона - 150 лв. II зона – 75 лв.	
3.Търговия на дребно до 100 кв. м нетна търговска площ на обекта — данъкът се определя в размер на: I зона - 8лв., II зона - 4 лв. за 1 кв. м нетна търговска площ според местонахождението на обекта.		
4.Платени паркинги — данъкът се определя в размер на: I зона - 100 лв., II зона - 50 лв. за 1 брой място за паркиране според местонахождението на обекта.		
5.Дърводелски услуги — данъкът се определя в размер на: I зона - 150 лв., II зона - 100 лв. според местонахождението на обекта.		
6. Шивашки, кожарски, кожухарски и плетачни услуги — данъкът се определя в размер на: I зона - 50 лв., II зона - 50 лв. според местонахождението на обекта.		
7.Търговия, изработка и услуги на изделия от благородни метали – данъкът се определя в размер на I зона – 1000 лв., II зона – 1000 лв. според местонахождението на обекта.		
8.Обущарски и шапкарски услуги - данъкът се определя в размер на I зона – 50 лв., II зона – 50 лв. според местонахождението на обекта.		
9.Металообработващи услуги—данъкът се определя в размер на: I зона - 150 лв., II зона - 150 лв. според местонахождението на обекта.		
10.Бръснарски и фризьорски услуги, ветеринарно-фризьорски услуги — данъкът се определя в размер на: I зона - 200 лв., II зона - 100 лв. за работно място според местонахождението на обекта		
11.Машинописни и/или копирни услуги — данъкът се определя в размер на: I зона - 200 лв., II зона - 200 лв. на брой устройство според местонахождението на обекта		
12.Козметични услуги, поставяне на татуировки — данъкът се определя в размер на: I зона - 300 лв., II зона - 150 лв. за работно място според местонахождението на обекта		
13.Маникюр и педикюр — данъкът се определя в размер на: I зона - 100 лв., II зона - 100 лв. за работно място според местонахождението на обекта		
14.Часовникарски услуги — данъкът се определя в размер на: I зона - 80 лв., II зона - 80 лв. според местонахождението на обекта		
15.Тапицерски услуги — данъкът се определя в размер на: I зона - 200 лв., II зона - 180 лв. според местонахождението на обекта		
16.Автомивки; ремонт, регулиране и балансиране на гуми - данъкът се определя в размер на: I зона - 200 лв., II зона - 200 лв. според местонахождението на обекта		
17.Авторемонтни, автотенекеджийски, автобояджийски и други услуги по техническото		

обслужване и ремонта на моторни превозни средства - данъкът се определя в размер на: I зона - 300 лв., II зона - 300 лв. според местонахождението на обекта
18.Ремонт на електро- и водопроводни инсталации - данъкът се определя в размер на: I зона - 200 лв., II зона - 150 лв. според местонахождението на обекта
19.Стъкларски услуги — данъкът се определя в размер на: I зона - 200 лв., II зона - 150 лв. според местонахождението на обекта:
20. Поддържане и ремонт на битова техника, уреди, аудио-визуални уреди, климатици, ремонт на музикални инструменти — данъкът се определя в размер на: I зона - 150 лв., II зона - 80 лв. според местонахождението на обекта
21.Отдаване на видеокасети под наем -данъкът се определя в размер на: I зона - 300 лв., II зона - 300 лв. според местонахождението на обекта
22.Компаньонки и компаньони - данъкът се определя в размер на: I зона - 6000 лв., II зона - 3000 лв. според местонахождението на обекта
23.Масажистки и масажисти - данъкът се определя в размер на: I зона - 1000 лв., II зона - 500 лв. според местонахождението на обекта
24.Гадатели, екстрасенси и биоенерготерапевти - данъкът се определя в размер на: I зона - 3000 лв., II зона - 2000 лв. според местонахождението на обекта
25.Фотографски услуги - данъкът се определя в размер на: I зона - 300 лв., II зона - 200лв. според местонахождението на обекта
26.Посреднически услуги при покупко-продажба, замяна и отдаване под наем на недвижими имоти - данъкът се определя в размер на: I зона - 1000 лв., II зона - 500 лв. според местонахождението на обекта
27.Санитарни възли, наети под аренда - данъкът се определя в размер на: I зона - 300 лв., II зона - 150 лв. според местонахождението на обекта
28.Ключарски услуги, ремонт на брави, поправка на чанти, книговезки услуги, ремонт на шевни машини — данъкът се определя в размер на: I зона - 80 лв., II зона - 50 лв. според местонахождението на обекта
29.Ремонт на чадъри, ремонт и зареждане на запалки, ремонт на велосипеди, коминочистачни данъкът се определя в размер на: I зона - 80 лв., II зона - 60 лв.
30.Заложни къщи - данъкът се определя в размер на: I зона - 5000 лв., II зона - 3000 лв.
31.Продажба на вестници, списания, българска и преводна литература - данъкът се определя в размер на: I зона - 200 лв., II зона - 100 лв. според местонахождението на обекта
32.Ремонт на компютри, компютърна и друга електронна офис техника (копирни апарати, факс апарати, принтери и други) - данъкът се определя в размер на: I зона - 500 лв., II зона - 300 лв. според местонахождението на обекта
33.Игри с развлекателен или спортен характер - данъкът се определя за брой съоръжения според местонахождението на обекта, както следва:
А) За развлекателни игрални автомати и други игри, функциониращи с монета или жетон, размера на данъка за брой съоръжение е: I зона - 150 лв., II зона - 100 лв.
Б) За минифутбол, тенис на маса, хвърляне на стрели, пейнтбол и спийдбол, минибаскетбол, бридж, табла, размера на данъка за брой съоръжение е: I зона - 20 лв., II зона - 20 лв.
В) За зали за боулинг и кегелбан- данъкът за игрален коридор е в размер на: I зона - 100 лв., II зона - 100 лв., и билиард - данъкът за маса е в размер на: I зона - 100 лв., II зона - 100 лв.
34.Фитнес центрове и спортни зали - данъкът се определя според местонахождението на обекта, както следва: I зона - 2 лв., II зона - 2 лв. за 1 кв.м. и за един фитнес уред - I зона - 300 лв., II зона -300 лв.
35.Химическо чистене, пране и гладене - данъкът се определя в размер на: I зона - 150 лв., II зона - 133 лв. на брой съоръжения според местонахождението на обекта

36.Мелничарски услуги	
А) За мелници за брашно - данъкът се определя в размер на: I зона - 18 лв., II зона - 18 лв. на линеен сантиметър от дължината на млевната линия	
Б) За мелници за фураж стационарни - данъкът се определя в размер на: I зона - 600 лв., II зона - 600 лв.	
37.Услуги с атрактивен характер: - Предложение - минималните граници за двете зони	
А) корабчета	750 лв. на брой
Б) лодки	450 лв. на брой
В) яхти	900 лв. на брой
Г) джетове	900 лв. на брой
Д) влакчета	30 лв. на място
Е) Файтони	75 лв. на място
Ж) водни ски, водни планери и сърфове, водни колела, включително надуваеми водни увеселения	150 лв. на брой оборудване
З) зимни ски (включително ски- екипировка), зимни кърки, сноубордове, шейни	150 лв. на брой оборудване
И) въртележки, виенски колела, блъскащи се колички, велосипеди и рикши	150 лв. на място
К) детски колички и моторчета	150 лв. на брой
Л) стрелбища	300 лв. на брой стрелбище
38.Обучение на водачи на моторни превозни средства — данъкът се определя за брой моторно превозно средство в следните размери	
А) мотопеди, мотоциклети	I зона – 200 лв. II зона – 200 лв.
Б) други МПС	I зона – 400 лв. II зона – 400 лв.
39.Услуги “Пътна помощ” на пътни превозни средства - данъкът се определя в размер за брой моторно превозно средство: I зона - 2000лв. II зона - 2000лв.	
40.Услуги със земеделска и горска техника—данъкът се определя за брой техника, както следва:	
а) комбайн — I зона - 330 лв., II зона - 330 лв.	
б) трактори, тракторни ремаркета, самоходни шасита и други самоходни и самодвижещи се машини — I зона - 110 лв., II зона - 110 лв.	
в) прикачни, навесни и стационарни машини — I зона - 11 лв., II зона - 11 лв.	

Приложение № 3 към чл. 60 (изм. и допълнен с Решение №285, протокол №16/26.11.2020 г. изм. Решение №503, Протокол №28/23.12.2021 г.)

Местата за настаняване клас А (хотели, мотели, апартаментни туристически комплекси вилни селища, туристически селища и вили)	
1 звезда	1,20 лв.
2 звезди	1,20 лв.
3 звезди	1,20 лв.
4 звезди	1,20 лв.
5 звезди	1,20 лв.
Места за настаняване клас Б (семейни хотели, хостели, пансиони, почивни станции)	
1 звезда	1,00 лв.
2 звезди	1,00 лв.
3 звезди	1,00 лв.
Места за настаняване клас Б (къщи за гости, стаи за гости, апартаменти за гости, бунгала и къмпинги)	
1 звезда	0,50 лв.
2 звезди	0,50 лв.
3 звезди	0,50 лв.
Места за настаняване клас В (стаи за гости, апартаменти за гости)	
	0,30 лв.